

دیدگاه

میرزا لاروش های قزادوش شده انقلاب کیست؟

پویا: پس چگونه باید به مردم معیار ارایه داد؟

استاد: باید به مردم فهماند که به کسی رأی دهنند که برای اسلام کار می‌کند و دلش برای اسلام و انقلاب می‌تبدم، نه برای پول و جیب و قوم و خویش‌هاش. این را می‌توان از عملکرد و سوابقه افراد به خوبی فهمید. برای این کار هم در مرحله اول باید خود ما باخلوص نیت از همه چیز بگذریم، از نام و عنوان و آبرو و دنیا تا این که آبروی اسلام و انقلاب حفظ شود.

پویا: این سوابق افراد را چگونه تحلیل کنیم؟

استاد: بینید اگر با توجه به سوابق و قرایین بدانیم کسی که با رأی مازمام امور را به دست می‌گیرد، اعتقادی به ارزش‌های اسلامی ندارد و آن‌ها را زیر پا می‌گذارد، باید از انتخاب چنین فردی پرهیزیم. کسی که می‌خواهد چهار سال بر سرنوشت مردم حاکم باشد، نباید به این

پویا: می‌گویند شرایطی حساس به وجود آمده. منظور از این شرایط چیست؟

استاد: نمی‌دانم یادتان می‌آید یا نه؟ در اولین انتخابات ریاست جمهوری، بنی صدر وارد این عرصه شد. آن‌های که با افکار، کتاب‌ها و سوابقه او آشنایی داشتند، به خوبی می‌دانستند که این شخص کسی نیست که پشتیبان اسلام و انقلاب باشد. یعنی آن زمان به گزنهای بود که انسان متدین و متفکر به خوبی خوب و بد را از هم تشخیص می‌داد، ولی در این دوره این چنین نیست و دست افراد در آشنا باز نیست تا همه حقایق را بگویند، مصالحی است که نمی‌توان بی‌پرده سخن گفت و از سوی دیگر نیز نباید در برابر تحریف‌ها سکوت کرد. این مجموعه شرایط، مسیر را از مو باریک‌تر و از لبه شمشیر تیزتر می‌کند. برای مثال، هم باید به مردم بگوییم که فریب لباس، عنوان، سوابقه و پول افراد را نخورند و در عین حال نیز عامل افشاگری اسرار نظام نباشیم تا مبادا سوزه به دست دشمنان داده شود. این کار بسیار مشکلی است.

تغیه و تنظیم: محسن طاهری

اشاره

شاید اگر با ایشان مصاحبه‌ای انجام می‌دادیم تا نظراتشان را درباره ریاست جمهوری پرسیم، بهتر می‌توانستیم پرسش‌هاییمان را مطرح کنیم؛ ولی این فروضت به دست نیامد و از میان چند سخنرانی ایشان گفتارهای کوتاهی را یافتم که پاسخ به همان پرسش‌های ما بود. گفتارها را دسته‌بندی کردم و با قرار دادن پرسش‌ها در میان آن‌ها، گفت و گویی غیرحضوری را با ایشان انجام دادیم و آن شد که دریی می‌آید. گفت و گویی کوتاه با حضرت استاد آیت‌الله صبحانی بزدی، مردی که پنجاه سال از عمر هفتاد ساله‌اش را صرف مبارزه و جهاد فرهنگی، علمی و سیاسی کرده است.

پویا: برخی معتقدند برای حفظ اسلام و ارزش‌ها باید رئیس جمهور روحانی و معتمد باشد. نظر شما در این باره چیست؟

استاد: در این زمینه هم برخی از متدينین معتقدند که باید ریاست جمهوری از غیر روحانی و غیر آنخوند انتخاب شود. این حرف غلطی است. ممکن است در برهای فردی غیر روحانی اصلاح باشد. نمونه‌اش شهید رجایی است. اما واقعاً رجایی می‌درخشید در بین رؤسای جمهور ایران.

پویا: چرا تصور می‌کنید آقای رجایی (رحمت‌الله علیه) تا این اندازه درخشید؟

استاد: بینید، در آن دوره که همه از مسایل خاص حرف می‌زدند، این مرد آمد و واقعاً با تمام صفا و صداقت گفت که من فرزند مجلس و مقلد امام هستم، آن هم با مفهومی که او می‌گفت، نه مقلدی که در احکام اولیه و استفتاهات رساله فقط مقلد باشد بلکه می‌گفت «هرچه نظر امام است من عمل می‌کنم». این را شما مقایسه کنید با کسی که رسمآ در برابر رهبری و امام (ره) موضوع می‌گیرد.

پویا: با این وصف، انتخاب یک رئیس جمهور غیرمعتمد ولی متدين را برویک فرد معمم غیرمتدين ترجیح می‌دهید؟

استاد: قطعاً. اگر واقعاً کسی باشد که تدبیں و پایبندی اش به دین بیشتر از یک معمم باشد، در اولویت است. صرف عمامه داشتن دلیل نمی‌شود تا فرد معمم را برگزینیم. متأسفانه امروز عمامه یک و سیله تبلیغ و بهانه خوبی است تا مردم ساده را بفریبتند و بگویند: «ای آقا دارند روحانیت را دور می‌زنند، می‌خواهند انقلاب را از دست روحانیت خارج کنند». در حالی که اگر شهید رجایی زنده بوده ایشان را روی سر می‌گذاشتیم، چون شهید رجایی ثابت کرد که هدف اسلام و انقلاب است و به امور دیگر کاری ندارد، یک زندگی ساده‌ای داشت و حاضر بود با دل و جان برای اسلام کار کند، بی‌جهت نبود که او را زود شهید

مسأله بی‌اعتنا باشد. امروز وقتی می‌خواهند کاندیدایی را در بین مردم معرفی کنند، عمدۀ ادعاهای شعارها حول محور مسائل معيشی، اقتصاد و... است. شاید در این ایام کم‌تر دیده شده و یا اصلاً دیده نشده است که کاندیدایی شعار اصلی خودش را «احیای ارزش‌های فراموش شده انقلاب» قرار دهد و یا این که به فکر برپایی احکام تعطیل شده یا بر زمین مانده باشد. حتی ادعایش را هم نمی‌کند. یعنی به مردم و عده‌ی دیده که گرانی را مهار کند یا حقوق‌ها را افزایش دهد؛ ولی در رابطه با دین و ارزش‌ها هیچ شعاری نمی‌دهد. این، دو نکته متفق را نشان می‌دهد: اول بی‌توجهی خود کاندیداها به مسائل ارزشی و دینی و دوم بی‌توجهی جامعه و مردم به این امور که حتی این شعارها را جزو مطالبات شان هم نمی‌دانند؛ چرا که اگر جزو مطالبات مردم بود، لاقی کاندیداهای جذب آرای آن‌ها هم که شده، شعار دینی می‌دادند.

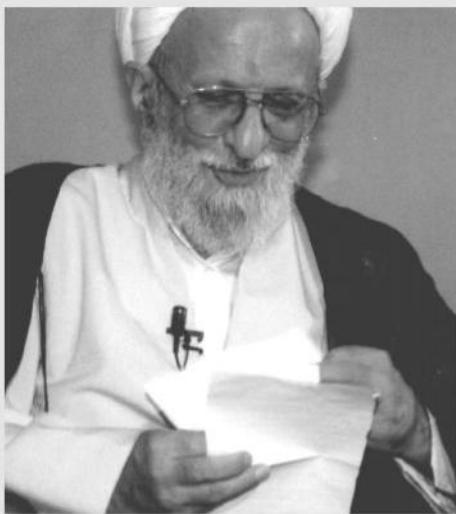
پویا: بحث مفصلی این جا مطرح است که زر و زور و تزویر همیشه در برابر حق صفات‌آرایی می‌کنند و کار را مشکل می‌سازند. در برابر صفات‌آرایی باطل چه باید کرد؟

استاد: در طول تاریخ این صفات‌آرایی همیشه بوده است. آن چه ما از اسلام و قطعیات آن می‌فهمیم این است که هر کسی برای حفظ اسلام و ارزش‌های آن، هر کاری از دستش برمی‌اید باید انجام دهد. در صدر اسلام در نظر عده‌ای حرف اول را پول و تبلیغات می‌زد، حالانیز این چنین است. هر کس تبلیغ بهتر و بیشتری داشته، رأی بیشتری را هم جمع کرده است. اما باید یک نکته را مفروموش نکنیم و آن این که حنادل باید در جمع مؤمنان به انقلاب، رفع شبهه کنیم. اگر یادتان باشد، برای ریاست مجلس هفتم خلیل‌ها گفتند که رئیس مجلس باید روحانی و معمم باشد؛ ولی عملاً فردی روحانی که برای این سمت اصلاح باشد نیافتند. صرف داشتن عمامه مشکلی را حل نمی‌کند، بلکه اگر ضعف داشته باشد ضرریش بیشتر است.

►►► شاید در این ایام کم‌تر دیده شده و یا اصلاً دیده نشده است که کاندیدایی شعار اصلی خودش را «احیای ارزش‌های فراموش شده انقلاب» قرار دهد و یا به فکر برپایی احکام تعطیل شده یا بر زمین مانده باشد.

►►► جدا کردن حساب امور اجتماعی از حساب عبادات‌های فردی، سیاستی شیطانی است که امام (ره) با تمام وجود در جهت مبارزه با آن کوشید تا همه مردم بفهمند که دخالت در امور اجتماعی و سیاسی، از بزرگ‌ترین واجبات دین است.

► قبل از این که گاندیداها
بخواهند فکر کنند که من توانند
شعار دیگری مطرح کنند و
سیره‌ای غیر از سیره امام (ره)
و شهداداشته باشند، ما باید
خودمان این شعارها را مطرح
کنیم و به یادشان بیاوریم که این
شعارها و سیره شهدا هم هست.

► انتخاب ما نباید کسی
باشد که در برابر تعطیلی احکام
اسلام، آزاد شدن رباخواری،
ترویج اباوه‌گری و برپا کردن
محالس رقص و مسائل منکر، با
لیبرال‌منشی و تساهل برخورد
کند.

استاد: این فقط نظر من نیست. مقام معظم رهبری هم فرمودند که تا به حال ما هنوز دولت اسلامی نداشته‌ایم و تازه می‌خواهیم وارد مرحله تشکیل دولت اسلامی شویم. این توقع بالایی است. ما هم قبول داریم آن طور که باید و شاید دولت ما اسلامی نبوده ولی از این پس امیدواریم که ان شاء الله دولت در مسیر اسلام ناب موفق به این امر شود که تعالیم اسلام عزیز را در اجتماع، فرهنگ، هنر، اقتصاد و همه زمینه‌ها اجرا کند. البته متعاقن این نیست که ما احساس مسؤولیت نکنیم، کتاب بکشیم و سرمان به دنبال کار خودمان باشد.

پویا: متأسفانه این دیدگاه غیرمسؤولانه و بی‌اعتنای اجتماع، با توجیهاتی شیطانی در بین مؤمنان و اهل تقوا در حال رسوخ است.

استاد: بله، هنوز در بین ما عمعین، کسانی هستند که درباره این مسائل احساس مسؤولیت نمی‌کنند. این افراد اهل تقوا و احتیاط هستند؛ ولی به مسائل اجتماع و سیاست کاری ندارند. این‌ها به سبب برخی کمبودهای موجود در جامعه و یا انحرافات برخی مسؤولان اصلًا به نظام معتقد نیستند. اما باید عرض کنیم که دین اسلام فقط مجموعه احکام شخصی برای تبیین رابطه خود با خدایست. روابط اجتماعی سالم و اسلامی هم به رابطه با خدا مربوط می‌شود و ما باید این روابط را براساس اوامر خدا و در جهت کسب رضایت او تعریف کنیم. جدا کردن حساب امور اجتماعی از حساب عبادت‌های فردی، سیاستی شیطانی است که امام (ره) با تمام وجود در جهت مبارزه با آن کوشید تا همه مردم بفهمند که دخالت در امور اجتماعی و سیاسی، از بزرگ‌ترین واجبات دینی است. ایشان بزرگ‌ترین اجیا کننده این شعار مرحوم مدرس بود که می‌گفت: «سیاست ما عین دیانت ما و دیانت ما عین سیاست ماست»؛ ما باید بکوشیم تا این گوهر گران‌بها که حقیقت اسلام و حاصل عمر امام و ثمره دستورات انبیاء و ائمه اطهار و روح تشیع است، زنده بماند.

کردند. دشمنان سریع و حساب شده این افراد را از انقلاب گرفتند. آن‌ها می‌شناختند و ما غافل بودیم.

پویا: شما در بین نامزدها، رجایی زنده و کسی را که چون او باشد می‌بینید؟

استاد: در بین این‌های که نامزد شده‌اند، کسی را که آدم صد در صد با خیال راحت به او رأی بددهد نمی‌شناسم، ولی به این معنایست که رأی نمی‌دهیم. باید بگوییم که اتفاقاً در اثر کم اهمیت شدن پای‌بندی به ارزش‌ها و احکام دین، تکلیف ما مضاعف شده. قبل از این که گاندیداها بخواهند فکر کنند که می‌توانند شعار دیگری مطرح کنند و سیره‌ای غیر از سیره امام (ره) و شهدا داشته باشند، ما باید خودمان این شعارها را مطرح کنیم و به یادشان بیاوریم که این شعارها و سیره شهدا هم هست.

پویا: معیارهای سلیمانی شما برای انتخاب رئیس جمهور چیست؟ به تعبیر دیگر، از نظر شما به چه کسانی نباید رأی بدهیم؟

استاد: بر این اساس می‌توان افراد را به این امور محک‌زد و فهمید که اگر رئیس جمهور شدند، قطعاً به ضرر ارزش‌های اسلامی است یا نه؟ ولو این که هزار منفعت دیگر هم داشته باشند. حتی اگر بدانیم انتخاب یک فرد به حفظ اسلام و ارزش‌های اسلامی فایده‌ای نمی‌رساند، رأی دادن به او هیچ حجت شرعی ندارد.

پس باید سعی کنیم براساس شناخت رأی دهیم. انتخاب ما نباید کسی باشد که در برابر تعطیلی احکام اسلام، آزاد شدن رباخواری، ترویج اباوه‌گری و برپا کردن مجالس رقص و مسائل منکر، بالیبرال‌منشی و تساهل برخورد کند. اگر به واسطه رأی ما چنین شخصی زمام قدرت را در دست بگیرد، ما هم در گناه سکوت یا تأیید چنین اعمالی توسط او شریک هستیم؛ چون او نمی‌توانست بدون رأی ما به قدرت برسد.

پویا: با این شکل، بر این باورید که رؤسای جمهور پیشین صد در صد در مسیر اسلام ناب نبوده‌اند؟